

РЕШЕНИЕ

№ 1485

гр. София, 07.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 07.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **2929** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на „Златия Агро“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], представлявано от К. Й. И., в качеството му на управител, срещу частичен отказ, обективиран в т.2 от Решение № 12/04/1/0/01693/3/01/03/01 и изх. № 01-2600/353/23.01.2020г. на изпълнителния директор на ДФЗ във връзка със заявка за плащане по договор за финансово подпомагане № 12/04/1/0/01693 от дата 17.03.2017 г.

В жалбата се излага, че издаденият административен акт е незаконосъобразен, като е издаден при съществени нарушения на административно-производствените правила, в нарушение на материалния закон и в противоречие с неговите цели. Счита, че обжалваното решение не е мотивирано, което е самостоятелно основание за отмяна на индивидуалния административен акт. Моли оспореното решение да бъде отменено в частта, в която се отказва финансиране на заявка за плащане, както и финансова редукция. Претендира разноски по делото.

Ответникът – Изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие“ /ДФЗ/, чрез юрк. Л., оспорва жалбата, като я счита за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП – редовно призована, не изпраща представител.

Административен съд София - град, Трето отделение, 46 състав, след като се запозна с жалбата и становищата на страните и разгледа приложените по делото доказателства, намира от фактическа страна следното:

Жалбоподателят „Златия Агро“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], с Уникален регистрационен номер /УРН/ 182921 в Интегрираната система за администриране и контрол /И./ е бенефициент по договор № 12/04/1/0/01693 от 17.03.2017г. за безвъзмедна финансова помощ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 – 2020г., по мярка 4 „Инвестиции в материални активи“, подмярка 4.1 „Инвестиции в земеделски стопанства.

Дружеството е подало заявка за окончателно плащане № 12/04/1/0/01693/3/01 със заявена в него сума от 1 200 977,49 лв.

С Решение № 12/04/1/0/01693/3/01/03/01, изх. № 01-2600/353 от 23.01.2020г., изпълнителният директор на ДФЗ е одобрил за изплащане 920 058,31 лв. и е отказал частично изплащане на финансовата помощ за сумата в размер от 280 919,18 лева. Мотивите, с които е отказано изплащане на помощта, е установено по-малко количество изпълнено СМР от договореното и заявеното за плащане.

В хода на съдебното производство е назначена съдебно-техническа експертиза /СТЕ/, изготвена на база представените по делото доказателства. Видно от заключението недопустима за изплащане е следната субсидия, заявена за възстановяване с подадената заявка за плащане, а именно:

1 550.00 лв. - за застраховка на доставеното силосно оборудване, съобразно разпоредбите на чл. 33, т.4 от Наредба № 9 от 21.03.2015 г. за прилагане на подмярка 4.1. Инвестиции в земеделските стопанства.

53 418.78 лв. ПОДОБЕКТ 1. Силосно стопанство - металоконструкции и СМР фундаменти

85 490.77 лв. ПОДОБЕКТ 2. Разтоварище - шахта , елеваторна кула, конструкции:

0.04 лв. - наложена редукция поради закръгление при изчисляване на допустимата субсидия

140 459.59 лв. - наложена санкция, при спазване правилото на чл. 63 от РЕГЛАМЕНТ за изпълнение (ЕС) № 809/214

Посочено е, че съществуват извършени СМР на обектите по т.1, за които е била подадена заявка за плащане, но за които не са били представени от “Златия Агро“ ЕООД на ДФ “Земеделие“ приемо-предавателни протоколи или други доказателства за извършването им.

Установено е от заключителната част на СТЕ, че правилно е изчислена наложената от ДФ “Земеделие“ допълнителна редукция върху допустимите за финансиране разходи на “Златия Агро“ ЕООД в размер на 140 459.59 лв. при спазване на императивните разпоредби на чл.63 от Регламент 809/2014 г. и съобразно всички недопустими разходи, установени по подадената заявка за плащане от “Златия Агро“ ЕООД.

Видно от заключението е, че разходи в размер на 53 418.78 лв. и 85 490.77 лв. не са разход, а са недопустима субсидия. Причината е в поради по-малко изпълнените СМР.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, от адресата на оспорения акт и при наличие на правен интерес от обжалването, поради което е допустима.

По същество жалбата е основателна.

Процесното Решение за изплащане на финансова помощ № 12/04/1/0/01693/3/01/03/01 и изх. № 01-2600/353/23.01.2020г. на изпълнителния директор на ДФЗ по заявка за плащане на „Златия Агро“ ЕООД е по договор № 12/04/1/0/01693 от 17.03.2017 г. за предоставяне на безвъзмедна финансова помощ по подмярка 4. 1. "Инвестиции в

земеделски стопанства" от мярка 4 "Инвестиции в материални активи" от ПРСР 2014-2020 г.

С решението, на осн. чл.20а, ал.2 от ЗПЗП и чл.47, ал.1, т.3 от Наредба № 9 от 21.03.2015 г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка 4 "Инвестиции в материални активи", подмярка 4. 1 "Инвестиции в земеделски стопанства" от ПРСР за периода 2014-2020 г., е одобрено изплащането на финансова помощ на жалбоподателя в размер на 920 058,31 лв. за описаните дейности и активи; и отказана сума в размер на 280 919,18 лв. Предмет на оспорване по делото е частта от решението, с която е предвидено отказаната сума, съгласно раздел II.

Видно от материалите към административната преписка, жалбоподателят като регистриран земеделски производител с УРН 182921, е предявил пред ДФЗ-РА посочената по-горе заявка за плащане № 12/04/1/0/01693/3/01 от 04.06.2019г. за сумата от 1 200 977,49 лева съобразно сключения договор № 12/04/1/0/01693 от 17.03.2017 г. Във връзка с подадената заявка, органът е попълнил Форма за наблюдение и оценка на проекти, видно от която целта на проекта е внедряване на нови продукти, процеси и технологии и обновяване на наличните производствени материали и/или нематериални активи, а разходите, включени в проекта са за строителство или обновяване на сгради и на друга недвижима собственост; за закупуване на машини, съоръжения, оборудване и специализиран транспорт, както и за други разходи (бизнес план).

Съгласно чл.20а от ЗПЗП, изпълнителният директор на фонда, който е изпълнителен директор и на Разплащателната агенция, организира и ръководи дейността ѝ и я представлява. Държавният фонд "Земеделие" е акредитиран за единствена разплащателна агенция за Република България за прилагане на ОСП на ЕС /чл.11а от Закона за подпомагане на земеделските производители/, а Разплащателната агенция, съгласно § 1, т.13 от ДР на ЗПЗП е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки. В разпоредбата на чл.11, ал.2 от Устройствения правилник на ДФ "Земеделие", съответстваща на законовата норма на чл.20а, ал.3 и ал.4 от ЗПЗП, е предвидена възможност за изпълнителния директор да делегира част от предоставените му правомощия за вземане на решения на заместник-изпълнителните директори. Оспореният акт е издаден от компетентен орган в кръга на делегираните му правомощия, поради което е валиден административен акт. Страните не спорят по компетентността.

Решението на органа е издадено в предвидената от закона писмена форма, но в оспорената му част - без задължителни реквизити от съдържанието си и при съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Налице са отменителните основания по чл.146, т. 2 и т. 3 от АПК. Административният орган не е спазил императивните изисквания на чл.59, ал.2, т.4 от АПК за мотивиране на административния акт. Проверката на съдържанието на същия в частта, предмет на жалбата, сочи на липса на фактически и правни основания за издаването му, с оглед на което наведените от жалбоподателя оплаквания за липса на мотиви, са основателни. Органът не е посочил фактите, от които черпи упражненото право на отказ както и нормативната разпоредба, в която това право е предвидено. Отсъствието на визирани задължителни реквизити на решението в обжалваната му част възпрепятства заявителя при упражняване на правото му на защита, както и съдебната преценка за приложението на материалния закон. Фактическите обстоятелства и

правното основание за отказа за частично изплащане за финансово подпомагане на земеделския производител, не се съдържат в акта.

При осъществения съдебен контрол по реда на чл. 168 от АПК и на основанията в чл. 146 от АПК, съдът намира, че решението предмет на оспорване е постановено при необоснованост на акта, поради несъбрани данни и доказателства и техния анализ, и поради това незаконосъобразност и при противоречие с материалния закон на постановеното решение, както и установена липса на мотиви, което води до неговата необоснованост.

Горната констатация за порок на решението в оспорената му част, съдът обосновава след проверка на съдържанието му. Според мотивите на органа, отказа за частично изплащане на финансовата помощ в размер от 280 919,18 лева, е мотивиран единствено с това, че при извършените административни проверки по заявката за плащане е установено по-малко количество изпълнено СМР от договореното и заявеното за плащане. В този смисъл са единствените съображения в решението, което сочи на отсъствие на конкретни факти и нормативно основание, обосноваващи отказа на процесната сума. Неясни са източникът, начинът на формиране и приложимото право във връзка със сочените санкции. Органът е посочил като правно основание за издаване на решението разпоредбата на чл.47, ал.1, т.3 от Наредба № 9 от 21.03.2015г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка 4 "Инвестиции в материални активи", подмярка 4. 1 "Инвестиции в земеделски стопанства" от ПРСР за периода 2014-2020 г.

Волята на административния орган е неясна и от документацията, предхождаща и съпътстваща издаването на оспорения акт, която документация е приложена към административната преписка. Заявката за плащане на жалбоподателя и формата за наблюдение и оценка на проекта на компетентната администрация при ответника, имат съдържание, съответстващо на изискванията на относимата Наредба № 9/2015 г., и нанесените от заявителя данни според одобрения проект по сключения с ДФЗ договор, респ. констатациите на органа във връзка подпомаганите дейности, целите и разходите по проекта ведно с документите, които ги доказват. Видно е, че фактически обстоятелства и правни разпоредби за извършения отказ на суми, не са изложени. Крайният извод от изложеното е за липса на фактическо и правно основание за извършения отказ с издаденото решение. Налице са основанията за незаконосъобразност по чл.146, т.2 и т.3 от АПК на акта в оспорената му част.

Извън горното, за пълнота на изложението и във връзка с тезата на страните, изводите на съда са следните:

Вземанията на ДФЗ, включително във връзка с наложени санкции за бъдещ период, са публични държавни вземания по см. на чл.162, ал.2, т 8 от ДОПК и за изпълнението им се изисква издаване на акт за публично държавно вземане /арг. чл. 165 от ДОПК/.

Ето защо крайният извод на съда е за липса на фактическо и правно основание в издаденото решение. Налице са основанията за незаконосъобразност по чл.146, т.3 във вр. с чл.59, ал.2, т.4 от АПК, поради което съдът следва да отмени оспорения акт на зам. изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, като при условията на чл.173, ал.2 от АПК преписката следва да се върне на административния орган за ново произнасяне при спазване на указанията в настоящото решение.

Съдът кредитера заключението на вещото лице като обективно и логично, но не е обвързан от него и не може да бъде възпрепятстван в правомощията си да провери обстойно фактите, релевантни за спора, с който е сезиран. Съдът трябва да изследва и

решава всички въпроси, както по фактологията, така и по приложението на правото, от които зависи изходът на делото.

Ето защо, с оглед на изложеното в жалбата и на изложеното от съда по - горе оспореният акт следва да бъде отменен.

Предвид изхода на делото искането на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски следва да бъде уважено, като в тежест на Държавен „Фонд земеделие“ – [населено място] следва да бъде възложено заплащането на сумата от 450 лева, от която 50 лв. заплатена държавна такса, 100 лева юрисконсултско възнаграждения и 300 лв. депозит за съдебно - техническа експертиза.

Водим от горното, съдът:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „Златия Агро“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], представлявано от К. Й. И., в качеството му на управител, срещу частичен отказ, обективиран в т.2 от Решение № 12/04/1/0/01693/3/01/03/01 и изх. № 01-2600/353/23.01.2020г. на изпълнителния директор на ДФЗ във връзка със заявка за плащане по договор за финансово подпомагане № 12/04/1/0/01693 от дата 17.03.2017 г.

ИЗПРАЩА преписката на заместник изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ – С. за ново произнасяне по подаденото от „Златия Агро“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] заявка за плащане по договор за финансово подпомагане № 12/04/1/0/01693 от дата 17.03.2017 г. при спазване на указанията по прилагането на закона, дадени в настоящото решение.

ОСЪЖДА Държавен „Фонд земеделие“ – [населено място] да заплати на „Златия Агро“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление в област М., [община], [населено място], [улица], представлявано от К. Й. И. в качеството му на управител, сумата от 450 лева, представляваща съдебно - деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България с касационна жалба в 14- дневен срок от получаване на съобщението до страните за неговото постановяване.

Препис от съдебния акт да се връчи на страните в процеса на основание чл. 138 от АПК.

СЪДИЯ :